

Herløv var opptatt av barne- og ungdomsarbeid. Han drev søndagsskole og yngresarbeid, og han var dessuten med i misjonsforeninger, der han ofte deltok både som taler og musiker. Hans kjære fele fulgte med overalt. Også på skolen ble den flittig brukt, selv om det kanskje ikke det var den siden av hans virke elevene alltid satte mest pris på.

Etter mange år som lærer i hjemkommunen Austad flyttet Herløv i 1961 med familien til Bærum. Her ble han lærer på Haslum skole og var også i noen år klokker i Haslum kirke.

Etter endt yrkesliv vendte han tilbake til Belland. Nå kunne han vie hele sin tid til maling, tegning, historie og kirke. Han gjorde mye for å ta vare på gamle navn i bygda, og han var en av pådriverne til å få bygdebøker i kommunen. I en rekke år var han medlem av Bygdeboknemnda. Selv reiste han rundt og skrev ned navn og historier. Han hadde med båndopptaker og intervjuet eldre folk. Noen av disse opptakene er senere blitt sendt på Radio Lyngdal. Han brukte også en god del tid til å besøke skoler, og han tegnet i flere år sjetteklassinger, et meget populært tiltak. Av større oppgaver han utførte kan nevnes de store veggmaleriene i det tidligere kommunehuset i Austad og maleriet

i Rådhuset i Alleen. I kommunestyresalen i Rådhuset henger dessuten portretter av Teis Lundegaard og Ole Gabriel Ueland som han har malt. Han la også ned et stort arbeid i Pensjonistforeninga og var leder i en årrekke. For sin store innsats på de ulike områdene fikk Herløv Åmland Lyngdals andre kulturpris i 1982.

Herløv Åmland døde i 1997. I en overfylt Austad kirke fikk han sine siste hilsener fra familie og mange venner og bekjente. Herløv satte mange spor etter seg og etterlot seg mange gode minner.

Akvarell. Tittel: Frå Hemsedal. 1977